

saadant noget som imellem 25 og 30 Kr. mere, hvis han betalte efter Hartkorn end efter Ejendomsskyld. Jeg indrømmer, at det er et ganske abnormt Tilfælde, men da der er blevet fremdraget abnorme Tilfælde fra anden Side, saa maa jeg ogsaa have Lov til at gøre det, og jeg kan godt sige, hvad det er for en Ejendom; jeg har fundet den i et udpræget Hedesogn, det er en Ejendom paa 5 Skpr. 3 Fdk. Hartkorn, der er vurderet til 1,200 Kr. Det er ganske abnormt, men det er ikke mere abnormt, end at vi i samme Sogn ville finde adskillige Ejendomme paa over 3 Skpr. Hartkorn, der bleve helt fri; altsaa, det kan virkelig i mange Tilfælde for de Folk være et meget betydeligt Beløb. Men jeg indrømmer, at gennemsnitlig er det ikke saa meget store Beløb, det kan komme til at dreje sig om, vil jeg antage — altsaa Forskellen fra Hartkorn til Ejendomsskyld til Amt og Kommune efter de nugældende Regler — mellem 1 og 1½ Kr. eller saa. Det er ikke store Penge, det indrømmer jeg, men jeg mener alligevel, at vi skulle lette dem derfor, hvis vi kunne.

Men saa havde den højtærede Indenrigsminister været ved at gøre opovre fra de otte slesvigske Sogne, og mente, at jeg skulde være særdeles vel tilfreds med Tallene; nu var den højtærede Minister gaaet bort fra Hartkornet og gaaet over paa min Boldgade, og saa maatte jeg være tilfreds. Nej, den højtærede Indenrigsminister er ikke gaaet bort fra Hartkornet, det er stadigvæk Sammenligning med Hartkornet, Ministeren drager. Staar han ikke her og siger 9,3 pCt. af Hartkornet og 13,5 pCt. for Ejendomsskylden for en Ejendom under 2,000 Kr. Ejendomsskyld? Men hvem har sagt den højtærede Minister — jeg har sandt for Dyden ikke sagt det —, at Hartkornet er et brugbart Udgangspunkt for en saadan Bedømmelse? Jeg indrømmer, at det kan være vanskeligt at faa noget at sammenligne med, og saa kan man i en snæver Vending gribe til Hartkornet, og den højtærede Minister er altsaa gaaet saa vidt, at han har brugt Ejendomsskyldvurderingen som det egentlige Grundlag. Det er et Fremskridt, det indrømmer jeg, men der er en anden Ting, som den højtærede Indenrigsminister har glemt, og som jeg lige saa stærkt anmodede om, da denne Sag var her til Behandling, og det var: Ikke at blande de forskellige Erhverv sammen. Men de Tal, som staa der, ere en Sammenblanding af Landbrug og Haandværk og Villabesiddere, for mig er det

Nul værd til Bedømmelse af Spørgsmaalet, saa længe vi ikke kunne skille de enkelte Arter af Erhverv fra hinanden. Saa har den højtærede Minister foretaget en Undersøgelse over 4 Skyldkredse, 3 paa Øerne og 1 i Jylland, saa vidt jeg opfattede det i Skyndingen. Det viste sig efter det Materiale, som ogsaa Ministeren loyalt sagde, at dette Forslag her er et Fremskridt. Landbrugshusene, som den højtærede Minister havde fremme som en Gruppe for for sig, have efter Hartkorn 8,2 pCt. af Skatten, efter Ejendomsskyld 8,5 og efter dette Forslag 7,9. Det er altsaa en Indrømmelse — det er ikke almindeligt, det er kun det, som Ministeren har faaet undersøgt — af, at disse Landbrugshuse ville have Fordel af dette Forslag, ikke alene, naar man sammenligner det med den nuværende Ejendomsskyld, men ogsaa, naar man sammenligner det med de gamle Hartkornsskatter. Det glæder mig, at det resulterede i, at den højtærede Minister sagde, at det er et Skridt i den rigtige Retning, og at han vilde være med til at arbejde for det, selv om han hellere havde set sit Forslag gennemført. Er det ikke Blicher, der skriver: Enhver So synes bedst om sine Grise? Det er vist i en af Novellerne, jeg husker det ikke rigtigt, men det er nu saadant, at jeg synes absolut ikke om det Barn, som Ministeren har faaet. Det glæder mig da, at Ministeren synes adskillig bedre om mit, end jeg synes om hans.

Endelig var den højtærede Minister inde paa en enkelt Ting, som jeg til Slut vil omtale, han sagde, at dette ikke var tilstrækkeligt. Nej, jeg anser det heller ikke for at være det sidste Ord i de faste Skatters Teori. Saare langt fra. Den højtærede Minister sagde, at den Grundfejl, der ligger i Vurderingen, bliver staaende her. Javel, det gør den. Vi have med velberaad Hu — og den højtærede Minister har tidligere været inde paa den samme Tankegang — gemt Vurderingsreglerne, til vi have holdt Prøvevurderingen. Jeg haaber, at vi derved skulle kunne vinde noget fremfor det, vi nu have. Der er store Skavanker ved Vurderingsreglerne. Men det har aldrig været min eller mine Medforslagsstilleres Tanke at røre ved Vurderingsreglerne, naar vi paa Finansloven have faaet vedtaget Midler til at foranstalte en indgaaende Undersøgelse deraf. Derfor lade vi det Spørgsmaal ganske roligt ligge. Finde vi saa noget, der er bedre, er jeg med Glæde villig til at se at faa det gennemført. Men ind-